

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **J. M.**

skazanego z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2015 r.

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 lipca 2012r. w sprawie II AKa 94/12 zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 listopada 2011r. w sprawie II K 161/10

na podstawie art. 544§2 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić wniosek,**
- 2. obciążyć wnioskodawcę kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 listopada 2011r. w sprawie II K 161/10 wnioskodawca J.M. został uznany winnym popełnienia czynów zakwalifikowanych m in. z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 300 stawek dziennych po 80 zł. każda.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 3 lipca 2012r. w sprawie II AKa 94/12 zmienił powyższe orzeczenie poprzez obniżenie kary łącznej grzywny do 200 stawek dziennych, a w pozostałej części utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Wnioskodawca oparł swój wniosek o wznowienie postępowania w sprawie na przesłance z art. 540§1 pkt 2 a k.p.k. wskazując, że w sprawie ujawniły się nowe dowody, które nie były znane sądom rozpoznającym sprawę, a wskazujące na to, że skazany nie popełnił przypisanych mu czynów.

Dowodami tymi miałyby być wyjaśnienia S. S. i zeznania W. P.

Podnosząc powyższe obrońca skazanego wniósł o:

- wznowienie postępowania,
- uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i zmienionego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.,

W odpowiedzi prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez obrońcę J. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsprzecznie wyjaśnienia złożone przez S.S. w innej sprawie (II K 6/15 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim) mają charakter nowego dowodu, który ujawnił się w sprawie ponieważ wcześniejsze przesłuchanie tego oskarżonego przez Sądy prowadzące sprawę J. M. nie było możliwe. Jednocześnie jednak przedwczesne byłoby przyjmowanie, że jest to dowód wskazujący na to, że skazany nie dopuścił się przypisanych mu czynów. Dowód ten powinien bowiem najpierw zostać zweryfikowany w procesie, w którym S.S. występuje w roli osoby oskarżonej. Nie można go postrzegać przecież chociażby w oderwaniu od sytuacji procesowej tego oskarżonego. Nie jest on w nim świadkiem zobowiązanym do mówienia prawdy, lecz oskarżonym, który z całą pewnością nie ma obowiązku dostarczania sądowi dowodów niekorzystnych dla siebie. Z tego względu wyjaśnienia te najpierw winny być skonfrontowane z innymi dowodami zebranymi w

sprawie II K 6/15, a dopiero później odniesione do dowodów ze sprawy J. M.. Z pewnością każdy z sądów rozpoznających sprawy obu oskarżonych, jak i Sąd Najwyższy w postępowaniu wznowieniowym, nie jest pozbawiony samodzielności jurysdykcyjnej. Jednakże zachowaniu tej samodzielności przede wszystkim służyć będzie umożliwienie każdemu z tych sądów samodzielnego wypowiedzenia się w sprawie w oparciu o istniejące dowody. Dopiero wówczas zaistnieje możliwość dokonania pełnej oceny tak zgromadzonego materiału dowodowego i tego, czy ma on rzeczywiście charakter, który da się określić, jako wskazujący na to, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu.

Powyższe uwagi odnoszą się również do zmienionych zeznań świadka W.P., choć w tym przypadku, przede wszystkim należy dostrzegać to, że składał on już wyjaśnienia w sprawie J. M.

Mając na względzie omówione wyżej okoliczności brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.